करोति स्मोत्पलं कर्णे गृहीत्वा पुष्पशेखरात् ।
चिरं च दत्तरचनां चक्रारादाय च व्यधात् ॥ १५ ॥
पद्मं शिरसि साकूतं हृदये चादधे करम् ।
राजपुत्रश्च तस्यास्तां संज्ञां न ज्ञातवांस्तदा ॥ १६ ॥
5 मन्त्रिपुत्रस्तु बुबुधे स सखा तस्य बुद्धिमान् ।
क्षणाच्च सा ययौ कन्या नीयमानानुगैस्ततः ॥ १७ ॥
प्राप्य च स्वगृहं तस्थौ पर्यङ्के ऽङ्गं निधाय सा ।
चित्तं तु निजसंज्ञार्थमस्थात्तस्मिन्नृपात्मजे ॥ १८ ॥
सो ऽपि राजसुतो धृष्टविद्यो विद्याधरो यथा ।
10 गत्वा स्वनगरीं कृच्छ्रा प्रापावस्थां तया विना ॥ १९ ॥
सख्या च मन्त्रिपुत्रेण तेन पृष्टस्तदा रहः ।
शंसता तामदुष्प्रापां त्यक्तधैर्यो जगाद सः ॥ २० ॥
यस्या न नाम न ग्रामो नान्वयो वावबुध्यते ।
सा कथं प्राप्यते तन्मामाश्वासयसि किं मृषा ॥ २१ ॥
15 इत्युक्तो राजपुत्रेण मन्त्रिपुत्रस्तमभ्यधात् ।
किं न दृष्टं त्वया यद्यत्संज्ञया सूचितं तया ॥ २२ ॥
न्यस्तं यदुत्पलं कर्णे तेनैवं ते तयोदितम् ।
कर्णोपलस्य राष्ट्रे ऽहं निवसामि महीभृतः ॥ २३ ॥
कृता यद्दत्तरचना तवैतत्कथितं तया ।
20 तत्र जानीहि मां दत्तघाटकस्य सुतामिति ॥ २४ ॥
पद्मावतीति नामोक्तं तयोत्तंसितपद्मया ।
त्वयि प्राणा इति प्रोक्तं हृदयार्पितहस्तया ॥ २५ ॥
कलिङ्गदेशे ह्यस्त्यत्र ख्यातः कर्णोत्पलो नृपः ।
तस्य प्रसादवित्तो ऽस्ति महान्यो दत्तघाटकः ॥ २६ ॥
25 संग्रामवर्धनाख्यस्य तस्याप्यस्ति जगत्त्रये ।
रत्नं पद्मावती नाम कन्या प्राणाधिकप्रिया ॥ २७ ॥
एतच्च लोकतो देव यथावद्विदितं मम ।
अतो ज्ञाता मया संज्ञा तस्या देशादिशंसिनी ॥ २८ ॥
इत्युक्तो मन्त्रिपुत्रेण तेन राजसुतो ऽथ सः ।
30 तुतोष तस्मै सुधिये लब्धोपायो जहर्ष च ॥ २९ ॥
संमन्त्र्य च समं तेन स तद्युक्तः स्वमन्दिरात् ।
प्रियार्थी मृगयाव्याजात्पुनस्तामगमद्दिशम् ॥ ३० ॥